

Den norske Planteskole har iflg.
«Landmandsp.» kjøbt Eiendommen Jorde
ved Larvik, ca. 600 Maal dyrket Mark og
endel Skog, med Besætning og Redskaber
for 65,800 Kr. + Omkostninger.
Eiendommen skal overtages straks.

Efter Udtalelser fra fagkyndigt
Hold skal denne Eiendom være fortrinlig
skikket og ligger udmærket med
Forbindelse av rutegaaende Dampskibe,
baade østover og vestover, samt
Jernbane. Herved vil man lettere kunne
tilfredsstille Bestillinger fra baade Østland
og Vestland.

**Som Bestyrer af Planteskolen er
ansat Gartner H. Skurdal ved Kalnæs
Landbrugsskole. Skurdal skal være
Specialist i Planteskolers Anlæg og Drift.**

(Folketanken 26/4 1899)

" Omtrent midtveis mellem Larvik og
Fredriksværn ligger *Jorde* med vidtstrakte
Marker, indbefattende mellem 500 og 600
Maal. Her er der for Tiden **en Planteskole**,
der dog endnu er i sin Begyndelse, men
sikkerlig har en Fremtid for sig til Ophjælp af
Jordbrug, Havestel og Frugtavling. Den ejes
af et privat Aktieselskab **og bestyres af
Agronom Skurdal.** "

Kilde: Larvik og omegns industri og
næringsliv i tekst og bilder, Aage Aagaard,
Kristiania: A.M. Hanches forlag, 1906.

" **Den første planteskolen av betydning i Vestfold** ble startet i 1899, det var «Den Norske Planteskole» på Store Jordet ved Larvik, den gikk senere under navnet Fritzøe Planteskole." # 0)

" **Lærling-kurs.** Den gamle lærling-ordningen var helt avhengig av lærling-vertene og hvordan de praktiserte planene. Det var den gang - som helt opp mot vår tid - et ganske langt hopp fra de dyktige ansvarsfulle lærling-vertene og til dem som i første linje så på lærlingene som "billig arbeidshjelp". Den gamle ordningen forsvant etter hvert, men det meldte seg stadig ønske om en fastere og bedre lærling-ordning for gartneri og hagebruk. Som et forsøk til bedring ble det allerede før 1900 fra privat hold satt i gang lærling-kurs en del steder f.eks.: (...)

Den norske planteskole, Larvik, med gartner Hans O. Skurdal (1872-1952) som bestyrer. Dette kurset varte i to år og hadde avgangsprøve. Dessverre har en få detaljer om disse kursene - de virket også forholdsvis kort tid. " # 1)

Finner ulik info om når kurset startet i ulike kilder;

" Endelig må en ta med at lederen av Den Norske Planteskole, Fritzøe, Hans Olsen Skurdal, endel år fra 1900 drev et godt søkt lærlingekurs. " # 0)

" Planteskolen på Store Jordet ved Larvik startet i 1901 et 2-årig kurs og søkte om offentlig støtte, men fikk avslag. Kursene stoppet etter kun 2 år. " # 3)

" **Foredrags- og kursvirksomhet.** (...) I 1903 vedtok styret å tilby lagene gratis foredrag også av andre foredragsholdere for å avlaste sekretæren og for å nå ut til større områder. Hagebruksskolestyrer S. Lysbakken, **hagebrukslærerne** C. Hoel, **H. O. Skurdal** og Ivar Bleiklie m.fl. påtok seg å holde foredrag i lagene, hver i sitt distrikt. Selskapet skulle dekke reiseutgiftene og betale honorarer på kr 10,- - 15,-. Fra 1903-23 ble det holdt noe over 300 foredrag i lagene. " # 2)

" Ved Larvik blev Den norske Planteskole grundlagt 1899 paa Store Jordet som Aktiselskab og gik i 1909 over til Godsejer F. M. Treschow, og drives siden som Fritzøe Planteskole med H. O. Skurdal som Disponent. " # 4)

Kilder:

0) Vestfold gartnerlag: Jubileumsskrift : 1908-1958,

Tønsberg: Vestfold gartnerlag, 1958

1) Hagebruk og gartneri i Norge: En historisk undersøkelse fram til omkring 1958,

Torfinn Skard, Oslo: Universitetsforlaget, 1963.

2) Det norske hageselskap: Selskapet Havedyrkningens Venner :1884-1984,

Olav Aspesæter, Oslo: Selskapet, 1984

3) Norsk Gartnerforening: 1910-1960,

Oddvar Lund, Oslo: A/L Norsk Gartnerforenings Forlag, 1964

4) Nordisk illustreret Havebrugsleksikon; under medvirkning av 68 fagmænd. 3. utgave.

Redigeret af L. Helweg. København: G.E.C. Gads Forlag, 1920-21. Digitalisert gj. Prosjekt

Runeberg - avsnitt Handelsgartneriet historie i Norge, s.373

Fra Brunlanæs.

Lørdag Aften den 13de holdt

Brunlanæs Landboforening Aarsfest paa Kommunelokalet. Amtsagronom Skaar holdt et omfattende Foredrag og redegjorde for Jordbrugskomiteens Forslag til Erhvervelse af mindre Jordbrug for Arbeidere og om den saakaldte Grundværdistigningssskat. Man fandt, at flere Herredsstyrer ikke havde Forstaaelse av Gavnligheden af at skaffe slige mindre Jordbrug til Arbeidere. Komiteen var derfor blit enig om i sit Forslag at gjøre det til Pligt for Herredsstyrerne at skaffe Jord til Arbeidere endog ved Expropriation af Jord tilhørende Udenbygdsboende og Aktieselskaber. Efter Foredraget blev Sagen diskuteret, hvorunder det viste sig meget delte Meninger om den.

Hr. Skurdal holdt et interessant Foredrag om Gudbrandsdalen, dens Natur, Næringsveie og Folkeliv. Derpaa blev Langbordet dækket av Festkomiteen, og det saa meget indbydende ud. Siden samledes man om Punschebordet, hvor Stemningen blev livlig, med mange Skaaltaler. **Skurdal oplæste paa gudbrandsdalsk Dialekt. Det viste sig, at flere her havde meget vanskelig for at fosta det.** Den i alle Maade vellykkede Fest sluttede over Midnat.

(Jarlsberg og Larviks Amtstidende 15/2 1909)

Gartnerstipendier.

Det til Stipendier for Gartnere for Terminen 1909-10 bevilgede Beløp paa 1500 Kr. er av Landbruksdepartementet tildelt **Gartnerne H. Skurdal** og B. A. Haug med henholdsvis Kr. 300 og Kr. 400 og Hans Løken, Lars Utne, H. D. Legernæs og Thomas Rudshagen med hver kr. 200.

(Landsbladet 2/9 1909)

I Landmandsposten av fredag den 24. mai **1912** står det at oldefar har fått stipend av Selskapet for Norges Vel for å studere planteskoledrift i Nord-Tyskland;

Selskabet for Norges Vel og dets underavdelinger.

I Direktionsmøde den 7de Mai bevilgedes følgende **Stipendier** og Tillæg til saadanne:

A. Jordbrug og Husdyrstel: (...)

B. Havebrug og Binæringer:

6. Landbrugskand. Per Svindland, Varaldsø, S. Bergenhus, Kr. 100 for at studere Binæringer og Undervisning for Smaabrugere i Danmark.

* 7. Gartner Tomas Langerak, Sætersdalen, Kr. 100 til videre Uddannelse i Havebrug i Danmark.

* 8. Gartner Jørgen Amdam, Ørskog, Romsdalen, Kr. 200 for indenlands at studere Havebrug og Binæringer.

9. Frøken Astrid Frisak, Aalesund, Kr. 100 til videre Uddannelse i Frøavl i Udlandet.

* 10. Gartner H. O. Skurdal, Store-Jorde pr. Larvik, Kr. 100 for at studere Planteskoledrift i Nord-Tyskland.

C. Diverse: (...)

De med * betegnede har desuden erholdt Bidrag fra vedk. Landhusholdningsselskab eller andre Institutioner.

Der forelaa 30 Andragender, hvoraf bevilgedes ovennævnte 16 Stk. med tilsammen Kr. 2 275.

B. Havebrug og Binæringer:

6. Landbrugskand. Per Svindland, Varaldsø, S. Bergenhus, Kr. 100 for at studere Binæringer og Undervisning for Smaabrugere i Danmark.

* 7. Gartner Tomas Langerak, Sætersdalen, Kr. 100 til videre Uddannelse i Havebrug i Danmark.

* 8. Gartner Jørgen Amdam, Ørskog, Romsdalen, Kr. 200 for indenlands at studere Havebrug og Binæringer.

9. Frøken Astrid Frisak, Aalesund, Kr. 100 til videre Uddannelse i Frøavl i Udlandet.

* 10. Gartner H. O. Skurdal, Store-Jorde pr. Larvik, Kr. 100 for at studere Planteskoledrift i Nord-Tyskland.

I Aftenposten av 23de oktober 1914 står det om Den store frugtudstilling paa Frogner. Det lyder bl. a. som følger;
Den har vakt publikums interesse for vor frugtavl og norsk frugt som aldri før, og den har stimuleret vore haveeiere og landmænd til eget arbeide for en rationel frugtdyrkning.

Vi vil derfor benytte anledningen til at henlede opmærksomheden paa tre afhandlinger, som bør kunne blive af betydning for den videre udvikling av frugtdyrkningen i vort land, nemlig

1. Planteskolebestyrer **Hans O. Skurdal**: *Stipendieberetning om en reise inden landet for at undersøge, hvilke frugtslag trives bedst og giver størst udbytte.* Indtaget i landbrugsdirektørens beretning for 1910.
2. Havebrugsskolebestyrer *S. Lysbakken*: *Beretning om frugtundersøgelserne i 1913.* Indtaget i «Norsk havetidende» nr. 10 for 1914.
3. Herredsgartner *Olav Einset*: *Frugtdyrkning i Amerika.* Stipendieberetning, indtaget i «Tidsskrift for det norske landbrug» 6te hefte 1913.

(...)

Skurdal peger i lighed med Einset i sin beretning hen paa Kalifornien som foregangslandet. Han skriver f. ex. "En trakt, som i det senere har gjort sig særdeles fordelagtig bemærket ved sin frugt, er Lærdal. Dette dalføre kan visselig blive Nordens Kalifornien i frugtavl. Man er endnu kun i begyndelseñ.

I grunden ganske merkeligt, Thi frugtavlen er ung i Kalifornien. (...)

I vort land er derimod frugtdyrkningen gammel, og dog nævner vore mænd Kalifornien som mønsterlandet, som det gjelder at naa op imod.

Den sidste frugtudstilling har vist os, at vi er paa god vei med vakker frugt, god pakning, ensartet vare. Og vi for vor del tror, at ikke alene Lærdal kan blive et ypperligt frugtdistrikt, men at flere trakter i landet maa kunne blive det, f. ex. Store dele af Sogn og Hardanger vestpaa, flere dalstrøg paa Sørlandet; Lier østpaa; Helgøen i Mjøsen og alle de sydvendte, tørre bakker i Oplandenes lavestliggende strøg.

Bruger vi de samme midler som Kalifornien, arbejder vi med den samme energi, den samme dyktighed i produktion som i omsætning derborte, ja saa skal vi naa maales.

(...)

I enkelte strøg af vort land er ogsaa specialisering søgt gennemført. I Hardanger dyrker man f. ex. væsentlig det lille Torsteinsæble og gravensten. I Sogn holder man sig ifølge **Skurdal** derimod mest til gravensten og Fuhræblet samt hvid astrakan; og i Lier til gravensten og en del tidligmodne æblesorter.

Men i de fleste strøg af landet har vi ikke specialiseret nok. Vi har gennemgaaende for mange sorter.

Og hvad der er ligesaa uheldigt: indenfor de enkelte distrikter har man taget for lidet hensyn til jordbunds- og læforhold. Betingelserne for frugtavl er overmaade gunstige i Sogn, hvad læ og varme angaañ, skriver **Skurdal**, "jordbunden er forskjelligartet. Kun paa god jord stod træerne penñ. Der er altsaa plantet frugtrær, hvor det ikke skulde været gjort. (...)

(...)

Endelig vil vi paany henlede vore frugtdyrkeres opmærksomhed paa den svenske gartner Gustav Linds lærerige lille brochure «Frugträdengården som inkomstkälla för jordbruket». Som vore læsere kanske erindrer, anmeldte vi den udførlig i sommer. Den fortjener almindelig udbredelse ogsaa i vort land.

Ole R. A. Sandberg.

I avisa Den 17de Mai Fedraheimen av 21. desember 1915
står det at avisa skulle bli dagblad;

"Den 17de Mai" (...)

Professor S. Hasund vert styrar for
jordbruksbolken med bruksskulestyrar Ivar Nesheim
og fleire til faste medarbeidarar.

**Plantekulestyrar Hans O. Skurdal skriv um
hagebruk, og skogbrukskandidat Vigerust um
skogbruk.**

Stadsdyrlækjar E. Laukvik vil og skriva um
emne som nærmast høyrer inn under
jordbruksbolken.

Torsdag 10. august

Den 17de Mai

JORDBRUKSTEIGEN

STYRAR: PROFESSOR HASUND

Fast skrivehjelp av:
Jordbruksskulestyrar Nesheim, bonde I. O. Aashamar, skogbrukskand. Vigerust, planteskulestyrar Skurdal
og stadsdyrlækjar Laukvik.

Den 17de Mai

5

Den 17de Mai er eit av dei mest lesne
politiske dagblad
i landet.

JORDBRUKSTEIGEN vert styrd av PROFESSOR HASUND.

Dei beste pennar skriv jamt i bladet um ak-
tuelle emne. Fagartiklar um jordbruk, skog-
bruk, hagestell, fiske, elektrisitetsverk o. s. b.
Meldingar um vareprisar, kursnoteringar o. l.

OVERSYN OVER VERDSPOLITIKEN. KRIGSOVERSYN.

Um ei tid reiser bladstyrar Hamre med stats-
stipend til fronten i Frankrike og kjem
til aa skriva mykje derifraa.

INNSENDE STYKKE FRAA ALLE LANDSLUTER.

Hentet fra ulike aviser.

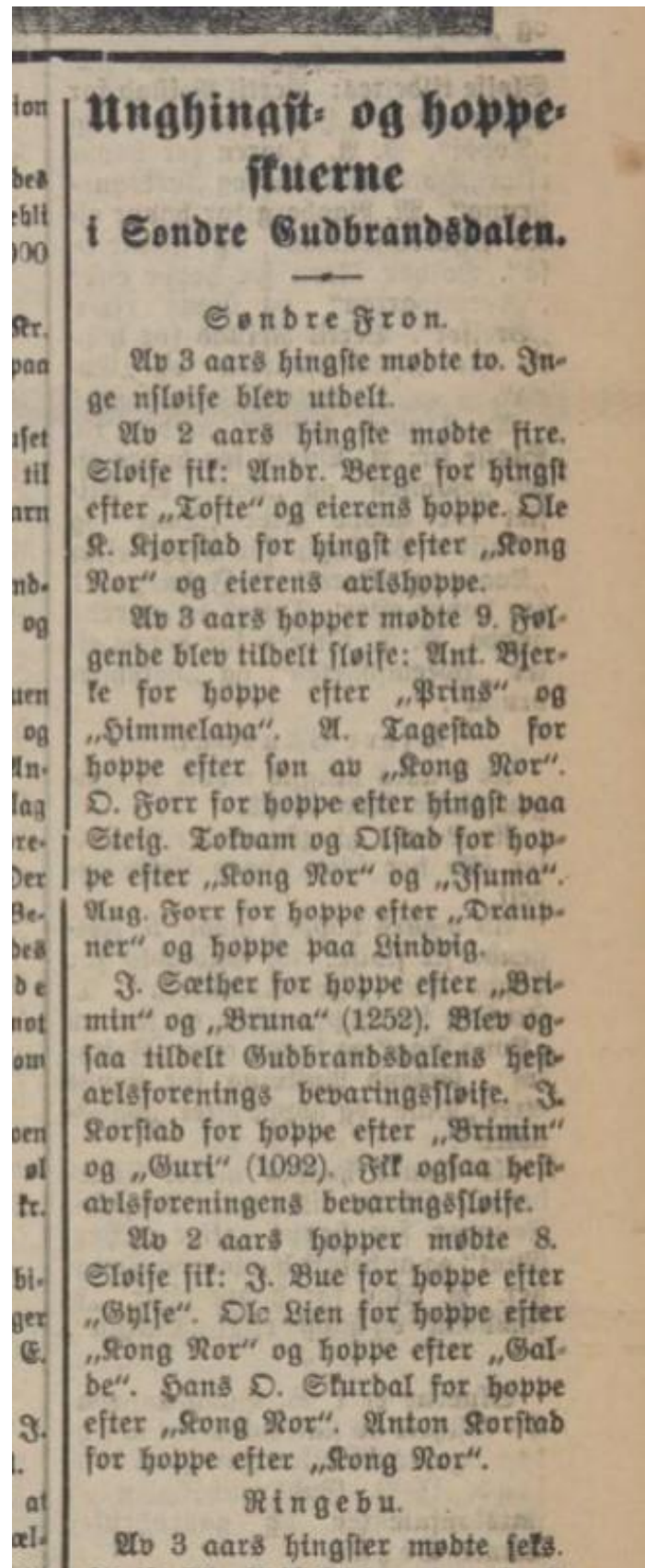
I Gudbrandsdølen av 11. mars 1915 står det at **oldefar har fått sløyfe** for ei hoppe på dyrsku for hester;

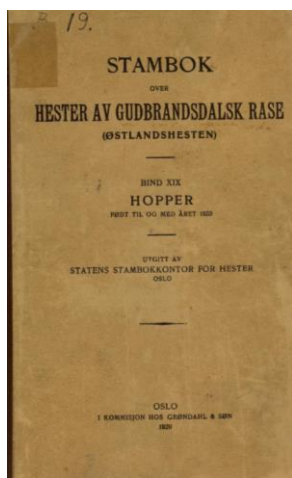
Unghingst- og hoppeskuerne i Søndre Gudbrandsdalen.

Søndre Fron.

(...) Av 2 aars hopper mødte 8.

Sløyfe fik: (...) Hans O. Skurdal for hoppe efter
„Kong Nor“. (...)

Nr. 8994. Nigardsbrona. Født 1917 hos H. O. Skurdal, Nigard, S. Fron, Harpefoss st.

Kåret V. (5) 1927 og tilh. Anders Eftang, Løve st.

Beskrivelse: Sv.br., 154,5 — 152,5 — 80 — 162 — 183 — 21 — 7,6.

Far — Etnar 945.

Mor — Lydia 6075, e. Kong Nor 722.

Premier: —

1928 — anbef. Tønsberg (3): A. Eftang, Løve st.

Avk.: 1925 — Føll krep. 1926 — H. mk.br. med stj.; e. Gjestar

1185. 1927 — H., br.; e. Gjestar 1185. 1928 — he. Elfi, sv.; e. Gjestar

1185.

Avlsdyr tilsalgs.

Unghoppe, 1½ aar, elter stathings'en „Etnar“ og min anbefalingshoppe „Lydia“, enlet mørkfarvet, dyp, grov (høide 148 cm., brystmaal 124½, forpipen 19 cm).

Hoppeløl efter samme mor og Gudbrandsdalens hesteavlforenings hingst „Bjøinn“, stort og særdeles grovt, brunt med sokker.

Dyrene staar paa Nedre Nigard Skurdal, Harpefoss st. og sælges ved agronom Hoff, sammesteds, eller ved eieren

Hans O. Skurdal,
(H.O.23486)(2803) Store Jordet, Larvik.

Landmandsposten 4/11 1918

I Landmandsposten av 8.mars **1918**
har oldefar denne annonsen på trykk;

Husbondskar

ønskes til min gaard, nedre Skurdal i
søndre Fron, Gudbrandsdalen, fra 14.
april førstkommende. Vedkommende
maa paa egen haand hunne forestaa
gaardens drift og delta i forefaldende
arbeider. Henvendelse med
attestavskrifter og lønsforlangende til
bestyrer Hans O. Skurdal, Fritzøe
planteskole, Larvik. (664)(H.O.4254)

Brunlanes herredsstyre.

Repræsentanten H. Skurdal er
fraflyttet bygden. I hans sted rykker
førstesuppleanten paa venstres liste,
lensmand Irgens op.

(Jarlsberg og Larviks Amtstidende
18/11 1920)

NATIONEN

Landmandspostens Dagutgave

ORGAN FOR NORSK LANDMANDSFORBUND

kommer hver morgen

MANDAG 23. MAI 1921

Red.: Thorvald Aadahl

«Landmandsforbundet» for denne maaned er kommet ut med følgende indhold: «Omkring jordspørsmålet» av landbruksskolebestyrer J. Hundseid, «Grunnlaget», av gaardbruker J. O. Aashamar, «Hvor bærer det hen?» av gaardbruker Hans O. Skurdal, «Klok-skapen» av fylkesskolebestyrer O. K. Skuggevik, «Norsk bondereising» av sekretær Olav Klokk, «Halv løysing» av Klaus Sletten med tilsvær fra Landmandsforbundets pressekontor, — «En fortsættelsesskole for den arbeidende ungdom» — «Hvordan skal vor norske uld finde avsætning?» — «Bondevener», — Fra kredserne og fylkerne, — etc.

Hvor bærer det hen?

Nedenstaaende, som nok kan passe paa flere steder end i S. Fron, hitsættes efter „Landmandsforbundet“:

Tidens mest brændende spørsmål er opgjøret av de forskjellige offentlige budgetter, statens, fylkenes og bygdenes. Aller er saa at si vokset os over hodet. Ikke bare de givne bevilgninger tynger, men ogsaa ganske særlig de uhyre overskridelser ved nybyg m.v., som de bevilgende myndigheter efterpaa har maattet godta. Typisk eksempel i saa maate er den nye posthusbygning i Kristiania, hvorved hovedstadens offentlige monumentale bygverker fra den forrige jobbetid har faat en bemerkelsesværdig forøkelse.

En god maalestok for fylkenes finanspolitikk er fylkesskatten, som fordeles paa de enkelte herreder. Oplands fylke har eksempelvis drevet det til at øke denne paa et aar med 120 – et hundrede og tyve – procent! Fylkesmanden saa sig da ogsaa nødsaget til at rette en særdeles alvorlig og indtrængende henstilling til fylkestinget i den anledning. Til sammenligning kan anføres, at fylkesskatten i Vestfold i samme tidsrum er øket med 25 pct. og det uaktet dette fylket har maattet belaste sit budget med betydelige beløp i anledning av erhvervelse av elektriske kraftkilder med ledingsnet og tilbehør.

Det er værd at merke sig, at Oplands fylke i de senere aar er regjert av arbeiderdemokraterne. Og deres sterke side synes ikke at være finanspolitikken.

Skatteyderne maa jo betale baade statens, fylkenes og de enkelte kommuners flothet i bevilgningssaker. Og da det nu viser sig, at saavel skibsfart som industri m. v. efterhaanden maa nedlægges, overføres skattebyrden mere og mere paa skogbruk og jordbruk, som ikke kan nedlægges og som nu blir presset til det alleryderste. Det blir kanskje jordbruket, som nu paanytt skal redde fædrelandet, denne gang finansielt.

Men ogsaa bønderne har maattet merke det plutselige og voldsomme tilbakeslag efter „det glade vanvids“ tider. Og de kan ikke i længden greie at betale skat efter et system, som mere og mere nærmer sig eiendomsconfiskation.

(H. O. Skurdal, S. Fron)

(Akershus Amtstidende 31/5 1921)

Landmandsforbundet.

Gaardbruker **H. Skurdal** har paabegyndt en foredragsturne i Gudbrandsdalen. Igaar holdt han foredrag paa Myrvang i Gausdal. Se bekjendtgjørelsen.

Gudbrandsdølen 11/6 1921

Laussal 20 øre.

Den 17de Mai

Fedraheimen.

m.

KRISTIANIA, LAURDAG 17. DESEMBER 1921

Bladp

Stortingsmennene fraa Uppland.

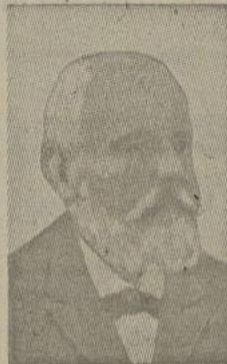
Major Mjøen (a)

Smaabrukar Lappen (a)

Mekanikar L. Pedersen (k)

Gardbrukar Skurdal (1)

Godseigar Borch (1)

Lensmann Thune (1)

Stortingsmand H. Skurdal

er indlagt paa Lovisenberg sykehus. Lægen mener imidlertid, at sykелigheten ikke blir av lang varighet. Men hr. Skurdal trenger nogen dages ro da han er noget overanstrengt.

Gudbrandsdølen 4/7 1922

NATIONEN

Landmandspostens Dagutgave.

ORGAN FOR NORGES BONDELAG

tkommer hver morgen

LØRDAG 28. APRIL 1923

Red.: Thorvald Aad

FOLKETS KAARNE.

XV.

Hans Olsen Skurdal.

«Mit høieste ønske er at være med paa gjennomførelse av foranstaltninger som kan gavne saavel store som smaa jordbrukere.

Hvorfor sitter De i stortinget? Og hvilken oppgave anser De som den viktigste under Deres tingmandsvirksomhet? Vi retter spørsmålene til den ene av Bondepartiets tre representanter fra Opland, gaardbruker Skurdal, som kort og godt svarer:

For at ivareta mine vælgeres interesser og iøvrig etter evne arbeide for den politik, som har fundet uttrykk i Norges Bonde-lags valgprogram.

Som døl og eneste repræsen-

tant fra Gudbrandsdalen i denne periode er det greit, at dalens anliggender navnlig ligger mig paa hjertet.

Det er forøvrig mit høieste ønske at kunne være med paa gjennomførelse paa ethvert omraade av statsforanstaltninger, som vil være til gagn saavel for de smaa som de større jordbrukere her i landet enten deres gjerning er knyttet til gaardsdrift, skogsdrift eller havebruk — enten de bor i syd eller nord, i øst eller vest.

Gudbrandsdalsostens oppfinner overrekkes Kongens fortjenstmedalje.

"Som meddelt tidligere er fru Anne Hov i Nord-Fron tildelt Kongens fortjenstmedalje. At en bondekone opnår en slik utmerkelse hører ikke til de dagligdagse foreteelser, og når fru Hov er blitt denne honnør tildel skyldes det at hun har maktet ting som ikke kunde gå upåaktet hen.

Fru Hov kan nemlig bære titelen «Gudbrandsdalsostens oppfinner», og hennes oppfinnelse er jo nu kjent ikke bare her i landet, men har også vunnet god innpass utenlands, ikke minst i Amerika.

Det er nu 70 år siden fru Anne Hov gjorde sitt første forsøk med det nye osteslag. Hun var da budeie på Valseter, og selv forteller hun at når hun gjorde dette forsøk var det helst fordi de andre budeiene hadde geiter og derfor fikk så god ost. På Solbrå hadde de ikke geiter, og Anne tenkte nok ikke på annet enn å få en bedre matost, da hun gikk i gang med å lage den ost som siden har vunnet slikt ry. Hun ante nok ikke da at det skulde bli en slik efterspurt salgsvare.

Anne Hov er født i Skåbu i 1846, og vokste op på gården Solbrå som foreldrene kjøpte da hun var i femårsalderen. Hun blev senere gift med Tor Hov.

Anne Hov synes bare så måtelig om all den oppmerksomhet som har vært vist henne de siste dager. Med bondekonens sterkt utpregede beskjedenhet synes hun at dette med henne og osten hennes ikke er noe å tale om. Men innerst inne kan hun nok ikke dølge gleden over å ha gjort noe som hun skjønner er blitt satt pris på.

Anne Hov bor i vinter hos sin datter fru Julie Winge på Tretten, og her blev hun i går overrakt medaljen. En del av de nærmeste slektninger og venner var kommet dit for anledningen. Odelstingspresident **Skurdal** var møtt op for å overrekke medaljen og holdt ved middagen en tale hvori han takket henne for den innsats hun hadde gjort. ***Det var ikke for meget sagt at hun ved sin innsats hadde reddet dalens økonomi fra katastrofe i 80-årene. Han pointerte at det neppe er noen som har fortjent en slik utmerkelse bedre enn Anne Hov. Han festet derefter medaljen på hennes bryst med ordene: Slit den med helsa!***

Anne Hov takket for medaljen og takket også slektninger og venner for at de var møtt op.

Grosserer Knut Kjørstad, Anne Hovs søstersønn, takket Skurdal på familiens vegne og leste op endel telegrammer, blandt annet fra Gudbrandsdalens ysteriforening.

For dem som var tilstede, var høitideligheten en opplevelse som sent blir glemt.

Referat i «Gudbrandsdølen» 30. januar 1933."

Tekst og bilde (se neste side):

125-årsjubileum for Gudbrandsdalsosten på Solbråsetra 3. og 4. september 1988,
Jens Sundt, Hundorp: Sør-Fron kulturkontor, 1988.
(Fra nb.no)

Anne Hov med medaljen.

Radioprogrammer.

Riksprogrammet.

Faste programposter.

Oslo (hverdager).

- 19.15: Værmelding og nyheter, landbruksnoteringer.
10.00: Oslo børs: Eggnoteringer (torsdag).
10.00: Oslo børs: Smørpriser (fredag, dag).
11.10: Oslo børs: Valutakurser.
11.15: Andakt.
12.55: Tidssignaler (Nauen).
13.00—14.00: Grammofonmusikk.
13.15: Værmelding.
13.18: Landbrukspriser.
13.45: Oslo børs: Verdipapirer.
19.30. Tidssignal.
21.40: Værmelding og nyheter.

*

Fredag 22 juni.

- 10,00: Fra Hamar. Norges Bondelags landsmøte. Anna Alm: «Bøndene kommer». — Bondesangen. Prolog av Johan Børstad, fremsies av skuespiller Sigurd Eldegard. Åpningstale av statsråd Johan E. Mellbye. «Ja, vi elsker dette landet». Overlevering av bannere. — «Gud signe vårt dyre fedreland». Fra jordbruk og skogbruk i Opland — hilsener fra bygdene ved Johan Grini, H. O. Skurdal, Olav Moe og Th. Fretheim.
11,30: Fra Kristiansand. Foredrag av biskop Maroni: «Hvordan fremmes best menighetsbevissthet og menighetsmessig ansvarsfølelse?»
17,00: Fra Bergen: Konsert av Bergen kringkasters radioensemble.
18,00: Mikrofonen overrasker.
18,30: Fra Gjøvik: Husmørtime i anledning av Bondelagets landsmøte. Tale av fru Olga Bjoner. Intervju med hr. Asmund Enger. Referat av husmødrenes deltagelse i møtet ved fru Aslaug Roll, Stange.
19,30: Fra landbruksmarkedet i Oslo og i utlandet.
19,45: Cellokonsert av Arne Melsom.
20,15: Foredrag av professor W. Rasmussen: «Norsk billedhuggerkunst».
20,45: Fra Trøndelag: Konsert av Domkirkens guttekor.
22,15: Grammofonkabaret.